

FLORIDAI

BAJTÁRSI
HÍRADÓ

v.B.TAMÁSKA

X. évfolyam, - 2. szám - 1992.-

vitéz Baranchi Tamáska Endre

E z t i s m e g é r t ü k ...

Több újságban olvashattuk a cikket, hogy a Várban az Őrszínház utca 28. szám alatt a hajdani Belügyminisztérium épülete falán egy emléktáblát avattak "Kudar Lajos csendőrezredes, posztumusz altábornagy és társai emlékére."

"vitéz" Kudar Lajos m.kir. csendőrezredes és több társát még 1944. dec. 4.-én fogták el s őket 1945 január havában - a Gestapo fogságában - kivégezték.

Hát igen, - 47 évnek kellett eltelnie, hogy végre egy csendőrtiszt is emléktáblát kaphatott. Persze azt az új kormány elhallgatja és a tábláról is lehangolja, hogy Kudar ezredes, mint "vitéz" - vitézül halt meg társaival együtt. A vitéz szó még ma is babonás félelmet kelt az új államvezetők körében is. Annak oka, hogy a Vitézi Rendet nagybányai Horthy Miklós, Magyarország Kormányzója teremtette meg, amit az alkotmányos Magyarország törvényhozássá 1920. XXXVI. tc. 77. paragrafusára törvényerőre emelt.

Ezt el kellett törölnie a kommunista kormánynak a Rendet pedig működésében végleg beszüntette. - Viszont érthetetlen, hogy a kommunizmus igájától megszabadult országmai vezetősége is irtózik attól, hogy a Vitézi Rend újra teljes joggal működhessen Hazánkban. Hisz ma már a Máltai és a Johannita Rendek működhetnek. A Vitézi Rendet is 1962 óta a Nemzetközi Lovagrendek sorába felvették szintén.

Visszatérve vitéz Kudar Lajos m.kir. csendőrezredesre. Ő az I. Világháború alatt - a Kardos Signum Laudis, A Nagy- és Kis Ezüst Vitézségi Ermet s a Károly- Csapatkeresztet szerezte meg, - majd a békeszolgálat alatt - A Magyar Erdemrend Lovagkeresztjét, a Kormányzói Bronz Dicséret Elismerést és a Nemzetvédelmi Keresztet érdemelte ki.

.... A várbeli ünnepségen a budapesti Rendörzenekar volt jelen. - Unokaöcsém így írta; " 1992 januárban megbiztak a zenekar vezető-helyettesi tisztséggel és előléptettek hadnaggyá. - Első föllépésem Kudar Lajos csendőrezredes/ posztumusz altábornagy/ emléktáblájának az avatása volt. - A bajtársak / csendőr/ nevében Lám Béla koszorúzott. "-

A történelem kereke forog s ime unokaöcsém, - aki eddig sok zaklatásnak volt kitéve ezért, mert egyik nagybátyja csendőrtiszt volt, most egy csendőrezredes emléktáblájának felavatásán szerepelhetett. -

..... Ezt is megértük. -

/csend-őr-szem/

-Tűzkeresztség-

1938 dec.18-án avattak hadnaggyá. Első szolgálati helyem Érsek-ujvár lett, beosztásom szárnyparancsnok-helyettes. Parancsnokom Tavassy Lajos őrnagy. Jan.3-án /1939/ kezdődött meg tiszti szolgálatom. A szárnyparancsnokság a Vármegyeházán /volt Járási Hivatal/ kapott helyet. A harmadik napon jan.6.-a Vizkereszt ünnepe volt. Parancsnokom és a határ vadász zászlóalj parancsnoka és tiszteisei vadászaton vettek részt.

A karácsonyi ünnepekre a katonaság nagy részét kivonták a felvidékről és csak a határőr alakulatok maradtak. Az elgondolás az volt, hogy majd 1939-ben ide is vonultatnak be ujoncokat és itt kezdődik meg kiképzésük.

Érsekújváron államrendőrség látta el a közbiztonsági szolgálatot

A szárny területe Cseklésztől Verebélyig húzódott végig a határ mentén. De később ebből a területből alakult meg a Galántai szárny Andrassy Gyula százados parancsnokságával.

Vizkereszt napján szentmise hallgatás után benéztem a szárny-irodába. Irodánkkal szemben volt a Hüti /határügyi tiszt/ elhelyezése, ahol Csermely zászlós teljesített szolgálatot. A déli órákban tőle hallottam, hogy a csehek Munkácsnál megtámadták a magyar határőrséget és ott katonai erő hiánya okozta a csehek merészségét. Térképészeti tiszti csoport segítette határőreinknek. Közülük Rozs zászlós hősi halált halt.

Ebben az időben még katonai közigazgatás volt érvényben és a csendőrségnek a honvédséghez vezényelt összekötő tisztje Komáromban volt. Bodrogai András alez.volt az ökti. Ez osztályparancsnoknak felelt meg. Érsekújváron egyedül én voltam helyben lévő csendőrtiszt. Csermely zászlóssal egész nap együtt tárgyaltuk a munkácsi híreket. Talán 3 óra lehetett, amikor a Komját-i őrsről futár érkezett, az öpk jelentését hozta. Eszerint a nyitrai magyarok átküldtek egy magyar futárt azzal az üzenettel, hogy a csehek tankokat vontak össze és Érsekújvár ellen akarnak vonulni. Ezt a hírt jelentettem telefonon Bodrogai alez. urnak.

- Tudod-e, mit kell csinálni? kérdezte ő.

- Nem! volt a válaszom.

- Telefonálj minden határszéli őrsre, hogy menjenek azonnal a határ vadászok segítségére. Aki felszólítás ellenére fegyveresen átlépi a magyar határt arra lőni kell!

- Igenis alezredes Ur! volt a válaszom.

Aztán megindult a telefonálás. Jókától Nagy-cétényig vagy 8 órsre. A telefonvonalak abban az időben még elég összekuszáltak voltak. Előfordult, hogy szlovák területről szóltak bele beszélgetéseinkbe. Éepjen ki a vonalból! többször belekiabáltunk mi is. Az ilyen esetekből megtudtuk azt, hogy odaát is hallják intézkedéseinket.

Közben Bodrogai alez. ur Komáromból közölte velünk, hogy vitéz Ország József őrgy. egy századnyi erővel gyalogmenetben Ersekujvárra tart, de ő a mi jelentésünktől függetlenül indult el. Természetesen Ersekujváron is hamar elterjedtek intézkedéseink és a helyi rendőrség riadóztatása is. Az emberek a Megyeház körül csoportokba verődtek és tárgyalták az eseményeket.

Igaz, hogy Ersekujváron a rendőrség létszáma irodásokkal tisztviselőkkel együtt 70 fő volt, de puskájuk nem volt. Az őrszemélyzetnek volt pisztolya, pisztolyonkint lo db lőszerrel. A helyzetet ők is jelentették Budapestre és hétfőn hajnalban puskákat és lőszeret kaptak Budapestről.

Figyelemmel ültünk az időában Csermely zászlóssal együtt. Ő a rádióján fogta a híreket, de a mi területünkön nem történt különösebb esemény. De közben mégis történt valami. Az úrára pontosan nem emlékszem, de már sötétedett, amikor Ország alez. ur megérkezett részlegével. Puskánként 20 db lőszer volt náluk. Ezt jelentettem Komáromba. En beszéltem a telefonba Ország alez ur pedig sugta, hogy mit is mondjak. Kértem Bodrogai alez. urat, hogy a keleti erődből pán céltörő ágyut lőszerrel, a raktárból x rakasz gyalogsági lőszeret, géppuskákat, kézigránátokat teherautón azonnal küldjenek. Hallom, hogy az alez. ur közben nevet és mondja nekem: Te Kovács honnan tudod, hogy Komáromban mi hol van? Ekkor árultam el, hogy Ország őrnagy ur itt van mellettem. /Hogy időben kissé előreugorjak megemlitem, hogy kb. éjjél előtt egy félórával meg is érkezett a kért lőszer./

A Vármegyeháza előtt a tömeg egyre nőtt és várta a híreket.

"Adjanak puskát", "Megyünk a határra", itt is, ott is kiabálták az emberek.

De mit lehet itt tenni a váráson kívül? Mikor nem tudunk kezükbe adni semmit./Még ha kellene is./

Cselhez folyamodtam. Kardot kötöttem, fekete sapkát fejembe tettem és kimentem az utcára és ott sétáltam. A tömeg látta, hogy ez a hadnagy nyugodtan sétál, akkor még nem lehet nagyobb baj.

Beszélgettem is az emberekkel, újságoltam nekik a munkácsi eseményeket. Vagy 10 percnyi kint tartózkodás után bementem az irodába. Csakhamar éles telefonhang szakította meg az izgatót csendet.

"Itt a Kolta-i Őrsparancsnok jelentkezem. Nem kapok összeköttetést Komárommal, mert a szárnyirodában senki sem veszi fel a telefont. Kérek segítséget Ujvárról, mert az űrs támadásnak van kitéve. A déli órákban egy gyanúsítottat az űrs járőre őrizetbe vett és az összeverődött tömeg körülvette a járőrt és le akarta fegyverezni. A járőr önvédelemből fegyvert használt, egy halott és több sebesült van." Közöltem az űrsparancsnokkal, hogy majd én továbbítom a jelentést, de küldök segítséget. Országh űrnagy urtól kaptam 6 katonát és egy szerzett alkalmi autóval elindítottam őket Koltára.

A történeteket Bodrogai alez. urnak jelentettem és ő azt hitte, hogy ez a fegyverhasználat a csehek támadásának eredménye. Megnyugodott, hogy ez az állítólagos támadásuktól teljesen függetlenül történt.

További izgalmas várakozás percei, órái következtek. De határsértésről hírt nem kaptunk. Az űrsöket közbe-közbe telefonon megkerestem, de csak azt tudták mondani, riadókészültségben vannak és várnak.

Talán fél tizenegy lehetett, amikor az ujbári kórházból közölték, hogy a Koltáról behozott sebesült kihallgatható állapotban van. Az orvos és ápoló jelenlétében tolmács segítségével hallgattam ki és vettem fel adatait. Sokat nem tudott mondani, mert elég gyenge állapotban volt. A beszélgetés elég hosszú ideig tartott. Én is fáradt voltam már oly annyira, hogy kikérdezés közben az orrom vére is eleredt. Vattával az orromban 11 óra után hagytam el a kórházat. De a szárnyirodában nem tudtak semmiféle incidensről. Így ájfél után nyugovóra tértem és az éjszaka esemény nélkül telt el. Másnap a kihallgatás eredményét megküldtem a komáromi szárnyparancsnokságnak, mert a Kolta-i űrs odatartozott. Így estem át a tüzkeresztségen, mint három napos szárnyparancsnok-helyettes. Valóban úgy jártam, mint amikor a gyenge uszót mély vízbe dobják. De meg is tanultam uszni. Utólag vissza gondolva a szolgálati éveim majdnem mind, ehhez hasonlóan nehéz napok voltak. Hát még a "fizetség" értük! Összesen 12 év és 150 nap. Majd 1991 VI.5-én. HATOSAGI BIZONYÍTVÁNY. / A Kárpótlási Hivataltól /
"Az Országgyűlés határozatainak szellemében a Magyar Köztársaság Kormánya is megköveti Önt és hozzátartozóit a személyes szabadságot korlátozó jogtalan sérelmeket okozó intézkedések miatt."

F ü r y L a j o s ;

LEVEL A KASZARNYÁBA

Ez a nap is rosszul kezdődött.

Zimankós, havas, esős decemberi reggel volt és a nap még álmosan szunyókált valahol a tírják dombok mögött, amikor a nyiregyházi huszárlaktanya istállójának ajtajában Ládi Mihály törzsőrmester úr harsányan elkiáltotta.

— Kibújni!...

Ez azt jelentette, hogy kantárszáron vezetve a felnyergelt lovakkal egymás után megindultunk kifelé. Az istálló előtt aztán nagy körben megindultunk, hogy a törzsőrmester úr árgus szeme azonnal észrevegye, melyik ló patájában, vagy farkában maradt egy szál szalma az éjszakai nyugodalomból. Aztán azt is meglátta, ha valamelyik előre nyergelte a lovat, vagy a pokróc csücskei nem fedték pontosan egymást, pedig mondom, hogy még éppen csak hogy derengtet, de hát a törzs úr...nak kitűnő és gyakorlott szeme volt.

A lovak is fáztak, meg mi is. A különbség csak az volt, hogy a lovak ugrándozhattak, mozoghattak, csak mi kaptuk a szidást.

Eppen harmadszor jártunk már körben a lovakkal, amikor végre elhangzott a vezényszó: Lóra!

Akárcsak a repülőgépnél, a lónál is ez a legkritikusabb pillanat, a felszállás. A legtöbb ló ugyanis abban a pillanatban, amikor az egyik lába az embernek a kengyelben van és fél kézzel a kantárt, fél kézzel a nyeregkápát fogva kapaszkodik, megindul valamerre. Esetleg oly közel bújik a másik lóhoz, hogy az ideges lesz és rugdosni kezd, erre a másik ló meg kinyújtja a nyakát és harap. Pillanatok alatt szétugrik az egész társaság, a lovak ugrálnak, ágaskodnak, a törzs úr kiabál és mindez akkor történik, amikor az önkéntes fél lábával a kengyelben kapaszkodik fölfelé.

A szomszédos tűzeristálló ajtaja váratlanul kicsapódott és a lovak, „akik“ eddig csak valamilyen ürügyre vártak, nyihogva szétugrottak és vágta, hajrázva igyekeztek felmelegedni az istálló és a fedeles lovarda körül. Nemcsak az embereknek, hanem a lovaknak is az a tulajdonságuk, hogy egyik sem akar lemaradni a másik mögött és így pillanatokon belül örületes vágta, majd huszárrohamnak beillő hajrá kezdődött. A nagy lármában csak néha jutottak el fülünkhöz a törzs úr megjegyzései, de bizony nagy igyekezetbe tel-

lett, hogy meg tudjunk maradni a nyeregben az őrületes árkon-bokron való száguldozásban. A sövényt is kétszer átugrattuk, végre úgy látszik a lovak bemelegedtek, mert váratlanul a vizesárok előtt, fejüket szügyükbe vágva hirtelen megtorpantak. Mint nyáreste a tóparton a békák, potyogtunk az árokba és lovaink szomorúan néztek utánunk.

Szóval ez a nap ilyen nyomott hangulatban kezdődött.

A fedeles lovardában is sok baj volt, semmi sem ment úgy, ahogy kellett volna és amikor Tujner Jóska másodszor is elrontotta az átlóváltást, már tudtuk, hogy vége a szombat délutáni kimenőnek és büntetésből megint írhatjuk ötszázszor, hogy kinek, hol és mikor kell kezdeni az átlóváltást, stb.

Az istállóból nótázva kellett felmennünk a szobánkba, de a Rigó madár nótáját olyan bánatosan énekeltük, hogy a törzs úr, nem volt megelégedve és mivel nem szeretett szomorú katonát látni, hát ötször egymásután meg kellett kerülnünk a körletet és torkunk szakadtából vígan énekelni.

Rigó madár ne szállj fel a fára,

Inkább szállj el a babám ablakára...

Még ebédelni sem nagyon volt kedvünk, pedig reggelinél Anuska, a kantinos kisasszony elárulta, hogy ebédre metélt leves lesz és túrós palacsinta. Szívtuk a Hercegovina dohányból töltött kettős cigarettákat. Aztán felcsapódott az ajtó és a napos, meg a századírnök lépett be a szobába, hozták a postát.

Az írnök a leveleket magasra tartva, hangosan olvasta a címzettek nevét.

— Tarpay... Kovács... Apponyi... Tarpay... Tarpay... Tarpay... Tarpay...

Sóváran néztük Tarpayt, aki egymásután vette át a leveleket és lapokat és még meg is kérdezte:

— Több nincs?...

Valamelyik egyenruha szabó nekem is küldött egy árjegyzéket, aztán a Ceglédi Hírlap tiszteletpéldánya, néhány hirdetés. Mikor már mind kiosztotta a postát, az írnök hirtelen hozzám fordult.

— Majdnem elfelejtettem, itt van még egy levél...

Hosszú, keskeny, világos barna boríték volt, megismertem anélkül, hogy az írást láttam volna.

Iduska írt Pestről.

Mintha egyszerre kisütött volna a nap a nyiregyházi borus égen. Mindenki a levelét olvasta, némelyik nevetett, nagyokat kiáltott örömeiben.

Nyugodtan akartam a levelem olvasni és észrevétlenül eltűntem a szobából, lementem az istállóba, a lovam mellé.

Pillanat vidáman ette a szénáját és kíváncsian nézett rám, hogy ebben a szokatlan időben mit keresek nála.

Odaültem a strájfára és fél lábbal hintálva, felbontottam a levelet. Iduska mindig háromszor hajtotta össze a levelet, de mindig csak az egyik oldalra írt.

Amikor olvasni kezdtem az írást, egyszerre magam előtt láttam, ahogy a könyveket félretolva, a sok jegyzet és papír közt levelet írt. A hangját is hallottam csendülni, mintha csak beszélne hozzám.

... Tegnap becökiztem a fizikából és ez is miattad volt... tudod az undok Orbán, nem ismer könyörületet és hiába is mondtam volna neki, hogy nem számítottam, hogy felhív. Most már elárulom, meglepetést akartam szerezni neked, almáspitét sütöttem neked, egy egész cipőskatulyára valót és azzal telt az időm. Olyan finom a sütemény, hogy Rózsi is azt mondta, hogy ilyent még a Kugler sem tudna csinálni. Nagyon büszke vagyok rá és ha megkaptad írd meg, hogy ízlett, csak ez a cöki bánt, még intőt is küldött az undok és édesapa, amikor aláírta azt kérdezte tőlem, hogy ez mi? Hát mi? Mit mondjak neki, mondjam el, hogy neked sütöttem almáspitét és azért volt minden?

... Szombaton voltam a jégen, nagyon jó volt, a Kerekes Dezső irtó, hogy tud bognizni, hátrafelé jött hozzám, de én nem korcsolyáztam vele. Nagyon szép bársonyruhát kaptam, majd meglátod, a szélén fehér szörme szegély van és már szeretnék veled korcsolyázni.

... Azért nem szép tőled, hogy a legutóbbi leveledben nem írtad, hogy szeretsz, azért, mert Klári felbontotta az előző levelet és megmutatta a lányoknak, azért írhattad volna, most majd azt fogják mondani, hogy már nem is szeretsz, én meg bőghetek a sarokban...

... Tudd meg, hogy ha megint becsapsz és azt írod, hogy nem jöhetsz szabadságra, mert bezártak a laktanyába, akkor jobb, ha el is felejtessz és szakítunk, mert úgy sem hiszem el. A Hansági Pityu is Nyiregyházán szolgál a lovastűzéreknél és az mért tudott hazajönni Mindenszentekkor? Azt mondja, hogy nagyon szép lányok vannak Nyiregyházán... Lehet, hogy neked is megtetszett valaki? Írdd meg nyugodtan, ha így van és azt is, hogy ha már nem szeretsz... a nótát, amit a multkor kérdeztél már megtanultam zon-

gorázni. Persze nem szabad, hogy Zlachovic kisasszony, a zongoratanárnőm megtudja, mert ő csak klasszikust enged játszani. Nekem úgy tetszik, hogy még el is sírtam magam és most ide írom neked is figyelmeztetésül az előbbiekre... „Te vagy az én legszebb álmom, Te vagy az én boldogságom, Szeretlek a síríg, Síromon a legszebb virág csak teérted nyílik...” Azért írtam így egymásután, mert már nem sok hely van és kifogytam a levélpapírból, ezt pedig gyorsan be kell fejeznem. Űgyis úgy izgulok, hogy valaki meglátja, betettem a történelemkönyvbe és úgy írom, mindjárt szaladok is vele a postára és feladom... Majd ha hazajössz, akkor neked elzongorázom, már énekelni is tudom...

Pillanat bökdösni kezd az orrával.

Kenyeret szoktam hozni neki és most azt hiányolja.

Majdnem, hogy benyálazza, szalmát rágó szájával Iduska levelét. Arrébb tolom a fejét.

— Figyelj ide Pillanat... Iduska írt, akiről szoktam neked beszélni, miközben itt vagyok nálad... Most nincs nálam kenyér Pillanat, de majd hozok, hallgass csak, inkább olvasom, hogy te is halljad... Pillanat, figyeld csak miket ír Iduska...

... Megmutattam a lányoknak a fényképet, mit küldtél a lovardáról, nagyon szép ló és a neve, Pillanat, bizonyára olyan gyors, mint a pillanat és nagyon jól nézel ki a zsinóros huszár mentében... Alig várom már, hogy újra lássalak és számolom a napokat, hogy még mennyi van karácsonyig, amikor jössz. És írsz meg pontosan, hogy mikor jössz és úgy gyere, hogy ne későn érkezzél, hogy ki tudjak menni a pályaudvarra, majd valamit kitalálok és várni foglak, de ha este jössz, akkor nem tudok elmenni. Akkor pedig azonnal ahogy megérkeztél gyere hozzánk...

... Tegnap megkaptuk az érettségi tételeket, képzeld csak százhatvan tételt csinált algebraból az öreg Mozsár, nem is tudom elképzelni, hogy fogom tudni elvégezni. Apuka azt mondta, hogy legalább jól kell érettségiznem, mert másként nem vesznek fel az egyetemre.

... Az iskolával voltunk a színházban és megnéztük a Sasfiókot, írni is kellett, Kallós bácsi az egy édes pofa, azt írta a dolgozatomra, „tres bien“. A multkor voltam Liliéknél zsúron és gramafonra táncoltunk, aztán a Haraszti Feri, tudod az a medikus, hazakísért és kérdezte, hogy mikor találkozhatna velem, meg azt is mondta, hogy megvár majd a villamos megállónál, amikor jövök az iskolából. Én mondtam neki, hogy nem szabad, mert a diri nagyon szigorú és én nem járok sehova és sokat tanulok. Azt is ajánlotta, hogy segít ki-

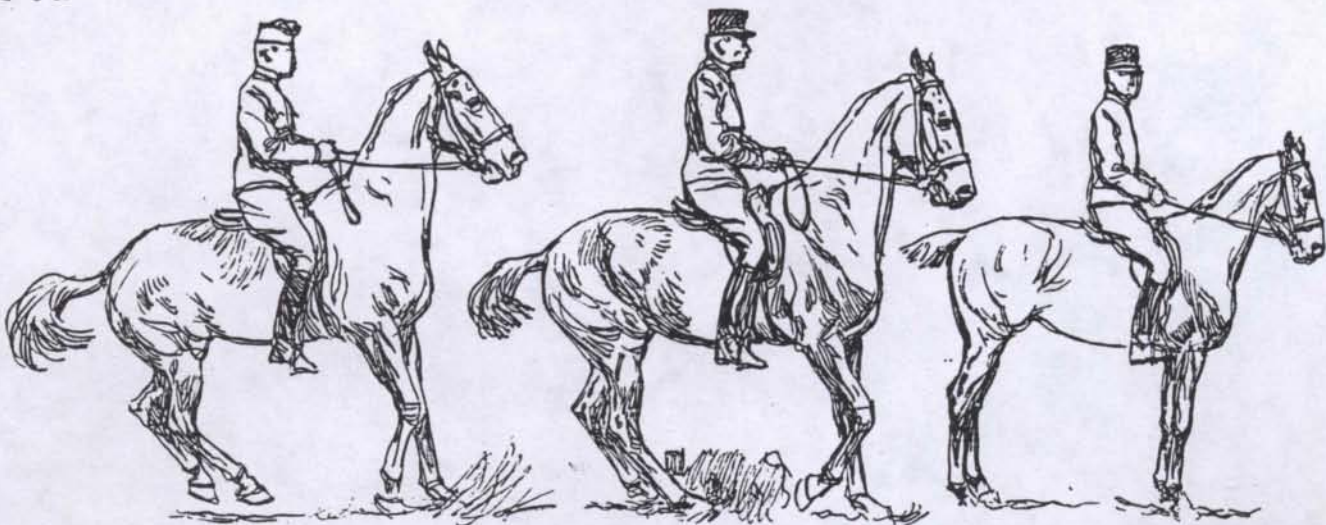
dolgozni az érettségi tételket, ha akarom... És még egyet, tudod, gondolkoztam, hogy ezt megmondjam-e neked... azt is mondta, hogy én vagyok a legszebb lány a Veres Pálné gimnáziumban és... már régen szerelmes belém... kicsit sajnáltam is szegényt, mert olyan szomorúan mondta... de én csak téged szeretlek, ezt nem mondtam neki... de a lányok biztos megmondhatták neki, mert azóta nem láttam...

... Juj, most már nincs hely, ezt is úgy összeszorítva írom a levél aljára, azonnal írj és ha megkaptad az almáspitét, írd meg milyen volt és egy kicsit adj a lovadnak is, mond meg, hogy a te Iduskád sütötte, nagyon szeretlek, annak ellenére, hogy sokszor olyan utálatos vagy és milliószor csókollak... u. i. mindennap írj és várlak, hogy jöjj haza...

Amikor harmadszor olvastam a levelet, akkor már a lóőr is oda-támaszkodott a strájfához és Pillanat is abbahagyta a kötőlánc reszelését, illedelmesen fejét vállamra hajtván hallgatott. Biztos vagyok benne, hogy megértette Iduska levelét.

Délután megérkezett az almáspite is. Szerencsétlenségre a kocsin, amivel behozták a postáról, egészen alulra került és éppen egy nagy vasalt láda volt a cipőskatulya tetején. Így aztán az almáspitek összeolvadtak és inkább almásfasírtnak néztek ki, de nagyon jó volt valóban. Mindenki dicsérte Iduska ügyességét és kanállal kapartuk ki a dobozból, alig tudtam egy kis marékra való megmenteni Pillanat számára, olyan hamar elfogyott a szobában.

Este a nagyteremben, hosszú négy oldalas levelet írtam Iduskának és másnap a reggeli kihallgatáson eltávozást kértem.

vitéz Barancki Tamáska Endre;

NÖSÜLÉSI KIVIZSGÁLÁS.
=====

Azt a csendőrökön kívül igen kevesen tudták, hogy bizony nem volt könnyű egy csendőreltisztnek megőszülni. - Azt hiszem, hogy a néphadseregben még egy tábornok is könnyebben nőülhetett. -

Már az is egy komoly feltétel volt, hogy egy egy órs legénységének csupán egy harmada lehetett nő. A nehéz és komoly szolgálatot egy független, nőtlen embernek lehetett valóban száz százalékosan teljesíteni. Azt még családi gondok nem kötötték le. - Hamarabb, mint őrmester még arra gondolni sem mert egy csendőr, hogy a nőülési kérvényét beadja. Ha pedig már kiválasztotta a jövőbelijét, sok szempontot kellett figyelembe venni; az erkölcsösséget, olyan anyagi feltételeket, amelyekkel a házassági engedély megadását biztosra vehette, de mindezen felül a legfontosabbat, a nemzethűséget nem csak az arától, de még a családjának oldalági rokonságtól is megkövetelték. - Ez volt a regula. -

A Kisasszony cukrot kap.

..... Kovács Sándor lovas csendőrőrmester is elérkezett már ahhoz az időhöz, hogy a kérvényét beadja s nyugodtan várt arra, hogy mikor is jön majd sorra kérése a VIII. Kassai Csendőrkerületi Parancsnokságon.

A kiszemelt ara nem volt más, mint egy Nyiregyháza melletti jómodú tirpák gazdának a leánya. -

.... A tirpákok már erősen elmagyarosodtak mint tót etyafiak s Szabolcsba, Nyiregyháza mellé Szarvasról és Tótkomlósról jöttek fel vagy 200 évvel ezelőtt s ott tanyarendszerben, mint ahogy ők nevezték "bokrok"-ban éltek s szorgalmasan gazdálkodtak. Őthon és a lutheránus templomban a tirpák nyelvet (kevest tót) használták, de egyébként magyarul is jól beszéltek. Igen jó gazdák voltak a nyíri homokon s szép lovakat neveltek.

.... Egyik napon megjött a posta a Szérmyparancsnokságra s az iratok között volt Kovács Sándor lovasőrmester kérvénye is, hogy annak alapján a parancsnokság vizsgálja ki a nőülési ügyet. - Kovács őrmesterrel közöltem, hogy erről értesítse a leendő apósát és a menyasszonyát is, hogy a következő szombat ki fogok menni a tanyájukra a kivizsgálási ügyben. Intézkedtem Vestagh tiszthelyetessel, a nyiregyházi lovas órs parancsnokával, hogy szombat reggelre nyergeljék príccs hyereggel a Kisasszonyt. Velem jön Gecse csendőr. *Részére öltözet kényelmes. Táborig sapka, derékszíj, pisztoly.

.... Szép májusi reggel volt, amikor bementem a laktanyába. Az udvaron ott állt Vestagh tiszthelyettes, Gecse csendőr és az én lovamat a Kisasszonyt, Sándor a lovas tartotta.

- Az iratok már a nyeregtáskámban vannak - jelentette Gecse.

Kifordultunk a laktanyából s előbb a gróf Károlyi, majd meg a gróf Desseffy tér melletti macskaköveken kopogott a, két lo patkója. ... A Bethlen utcán végig lépésben lovagoltunk, majd a vasúti átjárót elhagyva, a Szentmihályi úton már tudtunk ügetni, mert az út két oldala nem volt kővezve éppen a tirpák gazdák miatt, akik a lovaiknak csak a két első lábát vasaltatták. Ők a földes utat szerették inkább.

Kellemes reggeli levegő volt. Az akácok ontották az illatot fehér

*) ~~csendőr~~ a véglegesített csendőr legalacsonyabb rehd fokozata. később szakaszvezető-re változtatták. -

fürtös virágsikból. A méhek pedig andalító zümmögéssel gyűjtötték a finom akácmézre valót.

Már vagy egy jó félórat ügettünk, amikor Gecse csendőr figyámemet felhívta, hogy nemsokára jobbra fogunk fordulni a Szentmihályi útról az Alsó Manda bokor felé. Lépésbe vettük a lovakat, majd befordultunk egy dülő útra. Az Alsó Manda bokor körvonalai már kirajzolódtak a hatalmas fák közül. Nemsokára el is értük, de mi csak haladtunk tovább a Felső Manda- és a Sulyánszky bokor felé, mert a mi útirányunk az volt. Mi újra balra kanyarodtunk. Ott az akácos út mellett egy szép pázsitos rétet láttam meg s sarkantyúba véve a Kisasszonyt vágózni kezdtem. Természetesen utánnam egy pár méterre szinténezt tette Gecse csendőr is.

A lovak szügyén és nyakán nemsokára fehér hab, tajték jelent meg. Ez jelt adott nekem, hogy a vágóból elég is volt s előbb ügetésbe, majd lépésbe mentünk át. Hosszú szérat adva a lovaknak így haladtunk, amikor Gecse előre mutatott, hogy ott van már nem messze a Garai bokor. Az az úti célunk, hisz a menyasszony, Garai Ilona is ott lakik.

A tanyát hamar elértük, ahol vagy négy ház volt a hatalmas fák között. Mindjárt jobbra fordultunk egy ház előtt, amelynek kapuja előtt megállítottuk lovainkat. Egy hatalmas fehér kuvasz ugatással jelezte érkezésünket. Bánszky József, a tanyabíró háza volt s a csendőrkövek már jól ismerték a járást, mert ott volt a csendőrpihenő s ott volt a csendőrlovaknak is az istállója.

Egy legény már pattant is és szélesre tárta a nagykaput. De arra már a ház küszöbéről lelépett a ház gazdája is. - Lőről szálltunk s közelítettük a ház urát. Ő lelépve a két tegla garádicsáról, meggyfeszárú pipáját kivéve szájából, megpödrölte öszülő kaja bejuszát s így szólt.

- Adjon az Isten jónapot! - Majd kisvértatva hozzátette;

- Bánszky József tanyabíró vagyok! - Miben lehetnek szolgálatam a főhadnagy úrnak? -

Bemutatkozás után leparoláztunk. A két lovat már Gecse és az egyik Bánszky fiú vitte is az istállóba, ahol friss eljezött szalma várta azokat. Bánszky tanyabíróval mi is betekintettünk az istállóba, ahol a másik négy állásban az ő lovai topogtak vidáman s nyaritással üdvözölték a két újonnan érkezőt. Majd még benyitottam a csendőrpihenő szobába is, ahol példás rend és tisztaság uralkodott. Bánszky tanyabíró invitált a házába s akarta is kiadni a parancsát a feleségének, hogy valami harapni valót készítsenek nekünk. - Szabadkoztam, hogy nem vagyunk éhesek. Az igazat megvallva hivatalos ügyben járok és a Garai Mihályék házához irányítson el. - Egyphárka sligovicét felhajtva, már az egyik Bánszky fiú ott is volt s vele kettesben ballagtunk a Garai porta felé. Rövid séta távolság volt mindössze. Amint az ajtó felé fordultunk, egy szélesvállú, hircsebejuszú közepes termetű férfi jött elénk az ajtóból. Fekete zsinóros szilvakék magyar kabát volt rajta s a csizmái tükörfényesen csillogtak.

- Jó nap! adjon az Isten! - köszöntött a férfi.

- Garai Mihály vagyok! - tette hozzá - Tessék beljebb fáradni! Már vártuk a főhadnagy urat! -

Bemutatkoztam s kezet ráztunk. Majd betértünk a házba, amely az erős napsütés után felhomályban úszott. A pitvarból persze mindjárt a nagy szobába tessékeltek be. Ott ültünk le a nagy asztal mellé. - Majd kisvértatva bejött Garainé asszony is. Ő csak megállott az asztal mellett. Nemsokára egy barna, koszorúba fonott hajú lány is belépett a nagy szobába. - Garai gazduram büszkén csak a fejével intett feléje s ezt mondta;

- Ilonka lányom! - A Kovács örmester úr menyasszonya. -

A Garai lány már nem úgy volt öltözve, mint a többi tirpák lány. Egy sötetkék szoknya volt rajta, felül meg egy pettyes fehér blúz csipke galérről. Egyszerűen, de izlésesen volt öltözve.

Garai gazdurammal és a feleségével már magunkra is hagyott bennünket

Ilonka, mert valamit sügött neki az anyja.

Tulajdonképpen most kezdődött volna a hivatalos kivizsgálás is. Már a papirokat az asztalra is tettem s elővettem a tintenkulimat is, hogy esetleg egy-két dolgot papírra tudjak majd vetni.

Egyszerre csend lett a szobában, csak a nagy falóra ingája jött méltóságteljesen s annak kattogása törte meg a csendet egy kicsit. Ezt a pillanatnyi csendet Garai Mihály törte meg, amikor azt a kérdést tette fel nekem;

- Hol van a főhadnagy úr love? - már feleltem is röviden,-

- A tanyabíró istállójában.- Már Garai Mihály replikázott is;

- Hát az már nem lehet, mert annak itt a helye az én istállómban, mert a főhadnagy úr most az én vendégem.-

Már intézkedett is, hogy hozzák át a két lovat az ő istállójába. Garai né büszkén mutogatta a ház másik szobájában egy nagy ládába becsomagolt edényeket, evőkészleteket, s a nagy szekrényt pedig tágra nyitotta s ott láthattam a magasra felpolcozott fehérneműket, ágyneműket s más háztartáshoz szükséges varottas dolgokat.- Majd Ilonka is megjelent s vagy két tucat kézimunkát s terítőket teregetett le előlem az asztalra. Büszkén mondta, hogy ezeket mind ő készítette, mert a négy polgári után még egy évig járt Nyíregyházára varró és kézimunka tanfolyamra is.

Egy-két kérdést tettem Garai uramnak s a feleségének is, melyben kitértem arra is, hogy bizony nincs könnyű dolga egy csendőr asszonynak.-

Majd Garai uram állott fel az asztaltól s a komót felső fiókjának sarkából egy Takarékbetétkönyvet vett elő. Mutatta, hogy abban az Ilonka nevére 2.000 Pengő van, amelyből majd az egy szoba és konyha berendezést is meg fogják venni.-

Még szívesen mutogattak volna sok mindent, de én már úgy láttam, hogy a szabályzatban előírtakat láttahattam és tudomásul vehettem. Így közöltem Garai Mihállyal és a feleségével, hogy a kivizsgálásom véget is ért. Azt is megmondtam, hogy a felterjesztésemet a legnagyobb örömmel fogom megtenni, hogy a nőülési engedélyt Kovács őrmester megkaphassa.- A papirokat már az asztalról egy csomóba is raktam.

Most Garai gazduram jött elő egy meglepetéssel.-

- Szeretném megmutatni a kis birtokomat is.- 60 holdas gazda volt Garai Mihály és a gyümölcsöse mellett még egy hold szőlője is volt.

Az invitálásnak nem mondtam nemet. Az ablakon keresztül láttam, hogy már egy vasalt szép kis zörgős szekér, két ruganyos bőr-üléssel az ajtó előtt állt. A befogott három pej lovon a napsugár selymesen csillogott. A lovak előtt ifjú Garai Mihály állott s tartotta a szarvakat. A lovak már idegesen rágták a zablákat.

Az első ülésre ültem Garai Mihály mellé, aki a löcsről lekasztotta a gyeplőt, kezébe vette az ostort, azzal egyet csettintett a levegőbe s elkiáltotta magát; Gyű !!!

A három ló táncolva, ficánkolva úgy vitte azt a kis szekeret, mint a pelyhet. A lovakat dicsérve,- láttam Garai Mihály arcán, hogy az igen jól esett neki.- Kifordultunk az udvarról s a Garai bokrot elhagyva már egy akácos föld úton haladtunk tovább. Kemény kézzel kellett tartani a három lovat, mert bizony azok tele voltak "zab-gözzel". Baloldalt a "lógos" volt a legfiatalabb s azt bizony nem volt könnyű kordában tartani. No, de a gyeplő jó kezekben volt, hisz Garai uram a 14-es nyíregyházi huszároknál káplári rangot ért el valaha.- Így ügettek: a lovak egy darabig a jó nyírségi homokos dűlőúton, amikor Garai Mihály lépést parancsolt nekik. Azok a nyakukat kinyújtva nagyott szusszantak.- Garai Mihály pedig az ostornyéllel kezdett mutogatni;

- Ez itt balra egy tagban az őszi vetés.... Amott mögötte a szagos búkköny négy holdon,... Itt jobb kézre tőlünk van a kukoricás, amottmeg a jó szabolcsi krumpli. Mert mi tírpekók szeretjük a krumplit minden formá-

jában.-

Egy kicsit megálltunk s még a távoli legelőt, a Luvornást magyarázta Garai. Volt mit nézegetni.- Majd egy nagy kört leirtunk a birtoka körül s irányba vettük újra a Garai-bokrot. Így haladtunk el a gyümölcsös mellett, majd a szőlőt érintve befordultunk a tanyájára.

Az igazi „meglepetés csak most jött.- A nagy szobában terített asztal várt bennünket. Középen egy szép csipketerítő volt és azon egy nagy vázában illatozó lila orgonavirág csokor. A terítő biztosan az Ilonka mesetermőve volt.-Most Garainé jött elő nagy mosolygással s mondta; -Ha már a főhadnagy úr ilyen messzire kiferadt, nem akarjuk, hogy a házunkat elhagyja anélkül, hogy valamit hárapott volna.

Négy személyre volt terítve, de a felszolgálatát Garainé és Ilonka végezte. Ilonka előtt egy szép, kis kötény is volt, tele himzéssel.-Gözölgő tyúklevessel kezdtük. Rántott sertés karalx volt párolt káposztával s utána pedig szalagos farsangi fánk volt barack lekvárral .-

Garai Mihály töltött a poharakba a saját terméshű borából. Nem volt Hegylaljai, de jó savanykás asztali bornak számított.-Most már Garainé és Ilonka is ott ült az asztalnál. Mindkettőnek kipirult volt az arca, meglátszott, hogy a konyhán szorgalmatoskodtak jó ideig.

.... A poharak összekoccantak s Garai gazdurem igen jó egészséget kívánt, majd hozzátette, ha majd a nyáron elkezdődik a fogoly és a nyúl vadászata, örömmel várnak ki a tanyájukra egy kis puskázásra.- A második poharat az Ilonka leendő boldog házasságára üritettem, amit ő szerényen, lesütött szemmel hallgatott, míg az anyjának örömkönnyek jelentek meg a szemében.

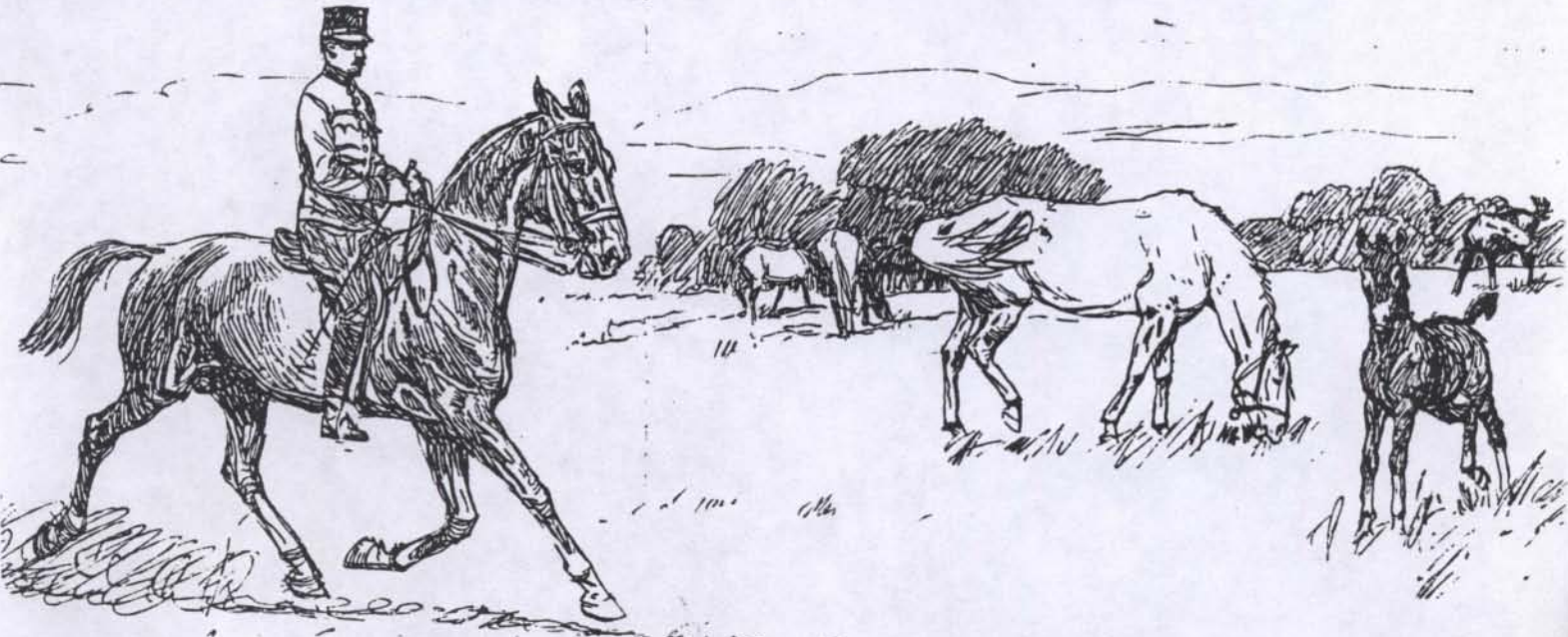
még egy kicsit beszélgettünk, majd felálltam és búczúztam. Hisz már az ajtó előtt állott a két lóval Gecse. Az egész Garai család kijött az ajtó elé s ott várakoztak csendben. Kezetszorítottam velük s lóreszálltam, amit Gecse szintén követett. Még egyszer tisztelgettem a lóról Garaiéknek, majd elindultunk kifelé a Garai bokorból.- Egy pár bémészködő tigrpékgyerek álldogált itt s ott. Már kinn is voltunk az akácos földúton s úgatesbe mentünk át, Közben megkérdeztem Gecsét, hogy evédelt-e ? Erre azt felelte, hogy a nyári konyha melletti lugasban volt részére terítve s az ifjú Garaival bizony alaposan beettek, mert Garainé nem felejtkezett meg róluk sem .-

- Bort is ivott ?- kérdeztem .

- Igen, csak egy pohárral.- volt a válasza. De meg is tehetette, mert nem volt szolgálatban.-Már elhagytuk a Felső Manda bokrot is s rénézve az órára, mondtam is Gecsének, igyekeznünk kell mert még elég "messze van a nyíregyházi kaszárnya"-.

/1992, június 15./

* * *

HUNGARIAN-AMERICAN CULTURAL ASSOCIATION INC.
KOSSUTH CLUB

VBTK. 1998

A sárosotai magyarságnak újra nagy élménye volt 1992, április 26.-án. E nap délutánjára hívta meg a Kossuth Klub vezetősége WASS ALBERT kiváló írónkat, hogy megtarthassa az erdélyi irodalmi délutánját. - Wass Albert korát meghazudtolva fiatalosan jelent meg közöttünk. - Mint régi jó barátját Dr. Fűry Lajos mutatta be az Erdélyi Szépmíves Céhnek ma élő legnagyobb íróját.

Egy elbeszélést olvasott fel Wass Albert mely egy nyugatra kényszerült magyar történetét ölelte fel. Majd Arvai György székely női utáni egy bujdosó magyar sorsát megörökítő elbeszélő költeményét az 1848-49 évek utáni időkből. - Az előadást a közönség nagy tapsal jutalmazta. Heller Vera egy Vajda Albert verset adott még elő.

Gróf WASS ALBERT dr.

Dr. Fűry Lajos bemutatja az előadót.

- 1992 május 24.-én ugyancsak a Sárosotai Kossuth Klub a Hősök-és Anyák napi ünnepséget tartotta. Az ünnepi műsort Dr. Fűry Lajosné, a Kossuth Klub elnöke nyitotta meg, miután Mt. Dr. Szépe László az imét elmondta. Dr. Fűry Lajosné a tőle megszokott nagy felkészültséggel emlékeztetett meg a magyar anyákról. Ezután Groschné Szabolcsy Judit (Németszögből) Nécs László: "A királyfi három bánata" c. versét adta elő igazi éterzéssel. - Groschné néhai Dr. Szabolcsy Holtón régi barátja, dr. Lengyel Ferenc mutatta be a közönségnek. -

A hősökről vitéz Berenchi Tamáska Andre, a

Rossuth Klub alelnöke emlékezett meg. Döbök között ezeket mondta; "Az angol hagyomány szerint a csata közben elesett katonák véréből a következő tavasszal piros pipacs nő ki.- Elgondolom, hogy mennyi pipacs magzónak kellene lenni Magyarország területén. Azt hiszem, hogy ennyi pipacs nem lenne az egész világon sehol. De Pest és Buda környéketei között is pipacsoknak kellene virítani, hisz Budapest utcáit 1944-45-ben, majd újra 1956-ban is annyi drága magyar vér öntözte. - Emlékezzünk ma ezekre az utcákra és terekre s azok emléke előtt hajtsuk meg a kegyelet zászlóját, akiknek kiömlött vére öntözte ott a köveket."-

b-j-ra; Groschné Szalontay Judit, vitéz Barancki Tamáska Andra és Dr. Fűry Lajosné.-

* * *

A Barsasotai Magyar Keresztény Egyház Pünkösdi vasárnapi / jun. 7./ Istentisztelete ökumenikus szellem jegyében volt megtartva. Nt. Kun Gyula lelkipásztor mellett az igót Ft.dr. Szópe László, a Barsasotai Magyar Keresztény Misszió lelkőse tartotta.-

- Mint ahogy már más alkalommal is megemlítette László atya, a barsasotai magyarság már évek óta megmutatja, hogy az ökumenikus szellemben él s mindenki tiszteletben tartja a másik felebarátjának egyházát.-

..... +++ .....

Olvassuk a Hódok Utján XLIV évf. 422. számában, hogy a Ludovika Akadémia zászlóját az MHBK központi vezetője 1992 augusztus havában hozzeviszi Magyarorszagra.

Mint a hivatalos értesítés írja; Augusztus 17.-én de. 11-kor a Ludovika zászló ünnepélyes átadása.- Ünnepi beszédet én (az MHBK közp. vezetője- szerk.) fogok mondani."-

Jól tudjuk, hogy az MHBK és a Ludovikás Egyesület vezetősége kö-

zött évekig tárgyalások folytak, hogy a Ludovikás zászló hazaküldhető-e, vagy nem.- A külföldön élő régi (m.kir/ tisztikar nagy része a zászló hazavitele ellen szavazott mindig,-mert nem látta helyesnek a zászló hazavitelét.-

Az akadémia 1901. május 8-án felavatott zászlaja.

1990 óta sok minden változott A MHBK mostani központi vezetője elérkezettnek látta az időt, hogy az emigrációs sorsot vállaló zászlót haza lehet vinni.

Mint a volt m.kir. tisztikar egyik tagja szeretném tudni, hogy mit kap cserébe a külföldön élő régi tisztikar a jelenlegi magyar állam elnökétől és kormányától ? Ugy gondolom, hogy ezeket a hazavétel előtt le kellett rögzíteni. Ha valami ad, azért valami jár is cserébe.

Mi megmentettük s becsülettel őriztük a számunkra mindig sokat jelentő szent ereklyét. - Hány fiatal hadnagy réntott kardot a Ludovika zászlaja előtt s kiáltotta;

"A Házért mind halálig !"-

.....

vitéz Hajdu Lajos-v. m.kir. százados levele itt fekszik előttem.- Ő az egyik rendezője az ideai nagy " katonai akadémiák, főiskolák, hadapódiskolák és tisztképző intézetek" egykori növendékei számára-1992.aug. 19-22. között rendezendő együttes találkozásának (Budapesten).- A három napos program sok mindent foglal magában. De talán a legérdekesebb része aug. 20.-án 10 órakor lesz, az új tisztek avatása és eskütétele a Ludovika és Bolyai zászlóra. Itt találkozhat majd a veterán régi tisztikar Honvédség új tisztjeivel.-

Hullanak a csillagok és a kitüntetések... otthon és a határokon túl is.- Göncz elnök és Dr. Für Lajos honvédelmi miniszter nem győzi a sok kormányt aláírni.-

Erről jutott eszembe egyik tiszt bajtársamnak az a mondása a háború alatt; " Akitüntetés olyan mint a légitámadás, a bombák megérkeznek és sokszor értetleneket találunk el."

.....

I n n e n . . . . . O n n a n .
=====

A TIME 1992, jun.29.-i számában volt egy cikk(End of Empire For Good./, amelyben a magyarságra vonatkozólag is valótlán dolgokat írt a cikk írója. Többek között;" The Poles got back Poland and the Hungarians got Hungary ."-/? /- A cikk annyira felbosszantott, hogy a mellékelt levelet küldtem a Time's Editor-ához.

Nem nagy reményem van arra, hogy a leveletem a TIME a következő számában le is fogja közölni.- A mellékletken levelemben helyezett térké-

Andre v. Tamaska de Barench
2621 Woodgate Lane
 Sarasota, FL 34231.-
Sarasota, June 15, 1992.

pen a trianoni ország darabolás látható, hogy hova és mennyi magyar csatolt él az 1920-as, majd pedig az 1945-ös békeparancs.

Letter to the Editor:
TIME Magazine Letters
Time & Life Building- Rockefeller Center
New York, N.Y. 10020

Dear Sir;

End of Empire- For Good. In this article we can read; "the postwar settlement created several new countries, that were true nation-states"- It is not true. Many persons in Paris made the new boundaries for this new nation-states, they didn't know too much about the geography and history of Europe. And also didn't know the different nationalities, Therefore in Czechoslovakia were Czechs, Slovaks, Moravians, Hungarians, Germans and Ruthenians.-In Roumania; Roumanians, Hungarians, Germans, Bulgarians,-and in Yugoslavia; Serbs, Croats, Slovans, "Lov Hungarians, Germans, Bosnians, Albans etc.-

This three new made states were the "kaleidoscopes" of the nationalities, -We can see now the results after 60-70 years.-

Enclosed; a map.

Sincerely;

Andre v. Tamaska de Barench

Andre v. Tamaska de Barench
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231.-
Tel; unlisted.-

JOGALLAMISÁG KETTŐS MÉR / CEVEL. -

cimmal nagyon érdekes cikket írt a magyarországi NEMZETI UJSÁG. Abból csak egy részletet közlök.

"Március 3,-án az Alkotmánybíróság megsemmisítette a Zétényi-Takács törvényt, azzal az idoklással, hogy az "teljes egészében ellenkezik a jogállamiság eszméjével."-

Hogy a fogalmakat tisztázzuk; a Zétényi-Takács törvény nem teremtett visszaható hatállyal új bűncselekményeket, csupán a hazánkban több mint ezer éve hivatalból üldözendő

legsúlyosabb köztörvényi bűncselekmények- mint gyilkosság; súlyos testi-sértéssel okozott emberölés, házasság- elvulási idejét hosszabbította meg; mivel ezek elkövetőit a sztalinista rendszer alatt számos esetben politikai okokból nem állították bíróság elé.-

Mégis, a mi érzékeny belkiismeretű Alkotmánybíróságunk még ezt az igen enyhe történelmi igazságtételt is ellentétesnek találta a jogállamiság eszméjével."- / 1992, április./

Kórház- betegség- felgyógyulás.-

***** - Hála Istennek ez a rész most üres marad.-

Szalók Nemzetség-beli
nemes Baranchi TAMÁSKA ISTVÁN ATTILA
mérnök
és
SPAULDING JOAN MARIE

1992, június 6.-án Corning, New York államban házasságot kötöttek.-

Hívelekből - részletek:

...Szegény magyar közbiztonság !!!!(Magyarország-ról)- Sajnos sok jó hír nem írhatok. Sorrenden először arról, hogy Katiék godóllői üdülőházukba a tavasszal kétszer is betörték, tönkretettek három ajtót és sok mindent elvittek/nagy TV-t gázpalackot, ami itt mostmár ötezer Ft. egy hatszemélyes étkezészetet,- hogy egyebeket ne is említsek. Pár héten belül kézzrekerültel a helybeli cigány tettesek, de ezek túl jártak a hatóságok eszén, az egész ráfogták a még nem büntethető kiskorú gyerekeikre, a rendőrség pedig "nem tudta" felderíteni a tettestársakat,- a lopott tárgyakat pedig akkorra eladták. Pedig csak két nagy csendőrpofon kellett volna, hogy tiszta legyen az ügy, de a rendőrök is hasonló bűncselekményeket követnek el, sőt még gyilkolnak is és nagyon félnek a cigányoktól, Hát itt nálunk így néz ki a "demokrácia". De még örüljünk, hogy nem verték szét a házat és nem gyújtották fel. A biztosító pedig hallgat mint az a bizonyos a fűben."

.....

"... A küldött mellékleteket (Viski érdekességek, no meg a "Baj-társi Híradó") délutánokként a feleségemmel is közösen olvassuk át, mint ahogy a Te írói tevékenységed másolnak is sok örömet okozhat. Egyébként, amit a kárpátaljai községekről írtál, az ma is érvényben van. Multkoriban a magyar tv-ben volt egy kis film többek között Viskáról is és most is vallják, hogy az egész község nyakas református és magyarul beszélnek.-

.... Őszintén csodálom, hogy háború, szovjet pokol. Szibéria, börtön, ÁVH, kényszermunkatábor után hál' Istennek ilyen jó fizikai és szellemi kondícióban vagy még. Nem hagyta megadat megtörni és nem törődsz szzal, hogy közeledsz a 80-hoz."...

.....

(Ausztráliából...)..."Engem nem érdekel, hogy otthon elismerik-e a rangomat, vagy nem, mert engem itt mindenki, mint volt csö. szds-t ismer, sőt otthon is, akik még ismertek a régi időkből."-

" Irsz a FBH-ben Stomm altábornagyról, akit én Oroszországban nagyon jól ismertem, mert gyakran meg volt hívve a hadtápszászlóaljhoz, ahol én szolgáltam- ebédre. Egy tip-top katona és úri ember volt. 4-5 elődje elmenekült. Ő kitértott végig".-

.....

" A magyar püspöki karnak alternative javaslatot terjeszték be május 30-i keltezéssel. Még mindig aggodó tekintettel vannak püspökeink de a magyar papság is az államelnök ateista, vallás nélküli beállítottsága miatt. Nem szabad rossz néven vennünk, mert a 47 éves kommunista terror uralom bizony nagy nyomokat és megfélemlítést hagyott hátra s a keresztyén kormánynak nagy erőfeszítéseket kell ezekkel szemben megtennie. Hisz tudjuk a fejes kommunisták ma is benn ülnek a főhelyeken és felelősségrevonásuk tulajdonképpen lehetetlenség. Láthatjuk mily vontatottan megy a Vitézi Rend helyzete is. Csupán mint társadalmi egyesület működhet, még a vitézi címet sem szabad a név előtt kiírni. A Máltai Rendet kénytelen volt az államelnök hosszú vita után működni engedni, mert a Rend őriási adományokkal gazdagította az országot/ nagyvonalúan ellátta az országot betegszállító kocsikkal, stb./s nagy követtséggel rendelkező 53 országban."-

.....

--" Egyre többet beszél a nép, hogy a csendőrség mintájára kellene megszervezni azt a testületet, amely rendet tudna teremteni ebben az országban. De a mi ellenségeink még nagyobb hanggal vannak, ha kiejtik a csendőr szót...."

.....

Égy kedves képeslapot kaptam Kazincbárcikáról;- Kedves Bendi és a

több) barcikai !-1992. X. 4-re tervezik Barcikán a volt hadifoglyok emléktáblájának leleplezését, a gyári igazgatósági épület felén. Lám B-vel megjártuk mindent, a volt fogdákat is. B-vebbet majd később. A táborról könyv is jelenik meg erre az időre. Borbély Z-vel is beszélünk. 42-en szereplünk a névsorban." - J.

.....
"Értékes küldeményeket hálás köszönettel nyugtázom. Ezt közkinccsá kívánván tenni, "köröztetem" az országban. Jelenleg a miskolciak tanulmányozzák az "aktákat." -

"Kedves Bandi ! köszönettel nyugtázom a Híradót. Gratulálok a X. évfordulóhoz és mellékek \$ 15.- csekket az előállítási költségekhez. Szeretettel ölel; I.-

.....
"Szinte nem akarom elhinni, hogy már 10 éve szerkeszted a FBH-t. Alig várom mindig a legújabb számot.- Isten áldását kérem további "töretlen magyar" munkásságodra." -

.....
A FBH-nak nincs előfizetési ára.-
=====

Az 1992-es esztendőben újabban a következők küldtek be önkéntes adományokat a FBH előállítására és postaköltségeire.-

Y. E. \$ 15.00., v. G.Á. \$ 30.00., ZAJ. \$ 10.00., K.G. fhdgy. \$ 20.00.
Az adományokat a Szerkesztőség hálásan köszöni.-

A FBH- jelenlegi száma megjelent s lezárattott 1992, július 1.-én.

Bajtársainknak, olvasóinknak egy igazi és kellemes nyarat s vakációt kívánunk !

Szerkesztőség.-

0 0 - 0 0

Cim:

Endre v. Temáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231- USA.

- 00000 -

A kazincbarcikai templom.

